

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază

La

Abonament lunar

pentru August st. v.

— cu prețurile din capul foii —
invită

Administrațiunea diarului „TRIBUNA“.

Sibiu, 30 Iulie st. v.

Maiestatea Sa Împăratul și Regele
Francisc Iosif I. va asista la manevrele
trupelor de cavalerie și va petrece cu oca-
siunea aceasta un timp oare-care în co-
mitatul Zala.

E lucru firesc, că poporațiunea acestui
comitat încă de pe acum face toate pre-
gătirile, pentru-ca să-i ofere Maiestății
Sale pe cât se poate de multe ocațiuni
de a se bucura și să-i facă pe cât se
poate de plăcut timpul, pe care-l va pe-
trece în acel colțisor al țării.

Una din aceste pregătiri e maghia-
risarea nomenclaturii din orașul Csáktor-
nya și din întregul comitat Zala.

Suburbiile orașului și aproape două
sute de sate din comitat, care au nume
slavonesci, până la venirea Maiestății Sale
vor primi numiri exprimate în limba ma-
ghiară.

Aceasta e una dintre surprinderile,
pe care i-le pregătesc compatrioții nostri
din Zala Maiestății Sale.

Nu scim, dacă surprinderea aceasta
fi va fi ori nu plăcută Maiestății Sale:
de sigur însă idea este foarte aventuriosă
și realizarea ei anume în ajunul venirii Ma-
iestății Sale este o mare lipsă de tact politic.

Se poate, — ceea-ce nu putem crede,
— că în adevăr Maiestatea Sa Monar-
chul nostru e preocupat în favorul popo-
rului maghiar și ar dori, ca maghiarisarea
elementelor nemaghiare din regatul ungar
să se facă cât mai curând și ca în cel
mai scurt timp să dispară chiar și urmele
acestor elemente.

Dacă așa este, Maiestatea Sa se va
bucura de maghiarisarea nomenclaturii din
comitatul Zala.

Nu este cu toate aceste mai puțin
adevărat, că majoritatea precumpênitoare,
aproape două treimi din poporațiunea re-
gatului ungar, nu sînt Maghiari, ci oa-
meni, pe care îi jignesc această accen-
tuare a preferinței pentru poporul ma-
ghiar.

Și chiar adevărat fiind, că Maiestatea
Sa dorește, ca să ne maghiarisăm cât mai
curând, dorința Maiestății Sale nu e de-
stulă, pentru-ca procesul de maghiarisare
să se și petreacă.

Ori-și-ce va fi dorind Maiestatea Sa,
noi Românii rămânem Români și stăruim
asupra dreptului nostru de a trăi și de a
ne desvolta ca Români pe pământul ace-
sta. Tot astfel și Slovaci, și Sârbii, ba
chiar și Germanii. Și de aceea nu este
bine, ca Maiestatea Sa Monarchul nostru
să pară preocupat de idea maghiarisării
noastre.

Cu atât mai rău este, când în ade-
văr preocupățiunea aceasta nu există și
dorința Maiestății Sale este, ca popoarele
din regatul ungar să se desvolte în toată
libertatea și să trăiască în bună înțe-
legere.

Maghiarisarea nomenclaturii din co-
mitatul Zala e una din marile minciuni
iscodite cu scopul de a produce în Ma-
iestatea Sa impresiunea, că popoarele din
regatul ungar sînt mulțumite cu actuala
stare de lucruri și nu țin să-și păstreze
individualitatea națională, ci gravitează con-
centric spre poporul maghiar.

E treaba puterii publice, ca prin
presiuni să se stoarcă cererile pentru ma-
ghiarisarea nomenclaturii și ca nimeni să
nu protesteze contra acestei procederi:
astfel se produce fără îndoială impresi-
unea, că curentul de maghiarisare e pu-
ternic, pe când aceia, care îl combat,
sînt impotenți.

Tot astfel se fac pregătirile și pentru
petrecerea în Ardeal a Maiestății Sale.

Noi Românii nu avem cuvinte de a
ne îmbulzi în calea Maiestății Sale, și
chiar având cuvinte, sîntem destul de cu
minte, ca să scim, că am intra în con-

flict cu puterea publică, dacă am voi să
ne îmbulzim, — ear' aceasta voim să o
evităm.

Maghiarii au deci câmpul liber și vor
face tot ceea-ce le stă prin putințe, ca să
producă în Maiestatea Sa impresiunea, că
massele mari ale poporului român sînt
foarte mulțumite cu actuala stare de lu-
cruri și doresc să fie maghiarisate. No-
menclatura comitatelor, prin care va trece
Maiestatea Sa, poate-că nu se va maghia-
risa de astădată, dar' e grija puterii pu-
bliche, ca Maiestatea Sa pretutindenea, pe
unde va trece, să vadă numai viața ma-
ghiară și numai în limba maghiară să fie
întîmpinat.

Se vor presenta capii celor două bi-
serici române încungiurați de fruntașii bi-
sericilor și guvernul va purta de grije, ca
ei în limba maghiară să-și dică Monar-
chului „de bine ai venit“ pe pământul
acestei țări. Tot guvernul va purta de grije,
ca dintre Români să se înfățișeze înaintea
Maiestății Sale numai oameni, care știu
limba maghiară și sînt gata să se folo-
sească de ea chiar și față cu Monarchul.
Vom vedea deputațiuni de țărani români,
care vor bineventa pe Monarchul lor în
limba maghiară și vor striga „éljen“, când
li se va da răspunsul, pe care numai pu-
tini dintre dinșii pot să-și înțeleagă.

Acela, care dispune de bani, de pu-
tere și de baionete poate să le facă toate
aceste, dar' de o mie de ori făcute ele
nu pot să schimbe adevărul, nici să mul-
țumească pe Maiestatea Sa.

Căci au trecut timpurile, când Po-
temkin putea să abuzeze de încrederea unei
împărătese, care avea slăbiciune de el, și
astăzi Monarchii nu se informează numai
prin consilierii lor oficiali despre cele ce
se petrec în lume.

Ori-și-cât se opintesc Maghiarii, Ma-
iestatea Sa știe și va ști, care este ade-
văratul adevăr: e grija celor interesați ca
să știe, pentru-ca să poată lua la timpul
princios măsurile cuvenite pentru salvarea
intereselor monarhiei.

Ear' visita regelui român. „Kolo-
zsvár“ din Cluj revine încă odată
asupra favoritei tese a Clujenilor și se
plânge de „Tribuna“.

„Dacă, — dicea „Kolozsvár“, — fie la Cluj,
fie la Deva vom avea onoarea de a primi pe Re-
gele României, la ori-și-care loc *elementul maghiar*
dător de ton *el însuși va primi* cu toată onoarea
și cu ospitalitate însoțită pe Maiestatea Sa.“

Fără îndoială, că e mare lipsă de tact
politic de a fi tipărit aceste cuvinte negru
pe alb într'un dijar *guvernamental*.

Aceasta s'a simțit și la Cluj.
„Kolozsvár“ caută deci să dreagă
ceea-ce a stricat și ne spune în numărul
dela 10 August, că n'a dîs că *numai* Ma-
ghiarii au să primească pe „román
király.“

„Repetăm, — dice „Kolozsvár“, — ceea-ce
am scris, că *nici nouă* Maghiarilor, *nici*
compatrioților nostri români nu ne
este iertat să lipsim dela această ser-
bare“, dar' da, trebuie să lipsească agitatorii
pantaloni valachi, cafele ce trăesc din pânea
lui Diamandi la „Tribuna“, ca unii, care
în treaba aceasta n'au nici o căutare, nici un loc.“

Ne-am lămurit!
Regele Carol I., dacă vine, are să
fie primit de Maghiarii, care îi vor duce
și pe Români „proști“ cu dinșii; dar'
trebuie să lipsească dela acea primire oame-
nii ca noi, aști dela „Tribuna“, panta-
lonarii, agitatorii, Români mai luminați,
mai sinceri și mai onesti, care susțin cu
inima deschisă cauza bunei înțelegeri între
Români și Maghiari.

De unde știu guvernamentali din
Cluj, că Regele Carol I. ar fi supărat,
dacă ar avea să-și vadă și pe acești oameni
aici în țeara lor?

Dar' — să încheiăm.
Este în Cluj un om neastîmpărat și
după părerea noastră foarte accesibil pen-
tru excesul de zel, care foarte adese-ori
primejduiesc coloanele diarului „Kolo-
zsvár“. El semnează cu (S.) și a contri-
buit foarte mult la înăsprirea relațiilor
dintre noi și Maghiari. Tot cu (S.) sînt
semnate și prăpăstiile debitate în colo-
nele diarului „Kolozsvár“ relativ la even-
tuală venire a Regelui Carol I. în Ar-
deal: aceasta le ia toată importanța.

Chiar vorba despre venirea Regelui
Carol I. la Cluj e o scornitură a diarului
„Kolozsvár“: în cercurile serioase nu
se știe încă nimic despre un asemenea
plan de călătorie.

Foița „Tribunei“.

Mica Fadetă.

De George Sand.

(Urmare.)

VIII.

Idea, că lui Sylvinet i-ar fi trîsnit prin
minte să se omoare, trecu din capul mamei în
al lui Landry așa de repede, ca o muscă în
pânza paiangului; și el se puse numai decît
să caute pe frate-sau. Era cât se poate de
măhnit pe când îl căuta și își dîcea: — Poate
că mamă-mea avea dreptate altădată să-și dică,
că am inimă tare, dar' de astădată trebuie ca
Sylvinet să o aibă pe a sa bolnavă, ca să
poată face atîta mîhnire bieteii noastre mame
și mie.

Alergă prin toate părțile, fără-ca să-și gă-
sească, strigându-l fără să-și răspundă, întrebînd
pe toată lumea, fără-ca să-și poată spune cineva
ceva de el. În sfîrșit ajunse în dreptul livezii dela
păpuriș, intră în ea, căci își aducea aminte, că
este acolo un loc, care îi plăcea mult lui Syl-
vinet.

Aceasta era o ruptură, pe care o făcuse
rîul în pămînturi desrădăcinînd doi sau trei
aluni, care rămăseseră de-a curmezișul apei cu ră-
dăcinile în sus. Jupînul Barbeau nu voise să-și
ridice. Îi lăsase acolo să se prăpădească, pen-
tru-că căuseră astfel, că țineau în rădăcinile lor

pămîntul, și aceasta era tocmai bine, deoarece
apa făcea în toate iernile multă stricăciune în
păpuriș și îi rupea câte o bucată din livede.

Landry se apropiă de ruptură, căci frate-
sui și el aveau obiceiul de a numi astfel partea
aceea din păpuriș. El nu-și mai luă timp să se
întoarcă spre partea, unde ei făcuseră o mică scă-
ricică cu bulgări de țelină spriginiți de pietri și
de rădăcinii mari, care eșiau din pămînt și da-
deau spre întorsătura apei.

El sări de unde putu de mai sus, ca să
poată ajunge iute în fundul rupturii, din cauză
că erau pe malul drept al apei atâtea ramuri și
ierburi mai înalte ca statura lui, așa că dacă
fratele sau ar fi fost acolo, nu ar fi putut să-și
vadă fără de a intra.

Întră dar', foarte mișcat, căci îi erau în
minte vorbele mamei lui, care dîsesse, că Sylvinet
este în starea să-și iee dîlele. El trecu prin toate
frunzișurile și călcă toate ierburile, strigînd pe
Sylvinet și fluierînd după căne, care negreșit
venise cu el, căci toată ziua nu-l văduse nimeni
pe acasă, ca și pe stăpînu-sau.

Dar' Landry de geaba striga și căuta; el
era singur în surpătură.

Fiind însă el un băiat, care făcea toate lu-
crurile bine și profita de tot ce era la timp, el
examină cu deamîntul malurile ca să vadă
nu se găsește vre-o urmă de picior sau vre-o
surpătură de pămînt, care nu mai fusese până
atunci.

Aceasta era o căutare tristă și foarte în-
grijitoare, căci era mai bine de o lună de când
Landry nu mai văduse acest loc, și putea ori-
cât de bine să-și cunoască și cu toate acestea tot
nu putea să nu fie puțină schimbare. Tot malul
drept era plin de iarbă, și chiar în fundul sur-
păturii papura și ferega crescuseră așa de dese
în năsip, încât era preste puțină să vezi un loc
larg cât piciorul, pentru a căuta vre-o urmă.
Astfel întorcîndu-se în toate părțile, Landry găsi
în fund urma cănelui, și chiar un loc de iarbă
călcată, ca-și-cum Finot sau ori-care alt căne de
mărimea lui s'ar fi culcat.

Aceasta îl puse pe gânduri și se duse să
mai observe surpătura malului. El își închipuia,
că a găsit o surpătură nouă, ca-și-cum o per-
soană ar fi făcut-o cu piciorul, sărind sau lă-
sându-se tirîș, și cu toate că fapta nu prea era
sigură, căci se putea tot așa de bine, ca să fie
lucrul acelor mari șoareci de apă, care taie,
sapă și rod în diferite locuri, el se spîria atît
de tare, încât picioarele nu-l mai țineau și în-
genunchia lăsându-se în voia lui D-șeu.

Rămase astfel cîțva timp, neavînd nici
putere, nici curagiu pentru a merge să spună
la cineva ceea-ce îl spîriase atît de tare și
privia rîul cu ochii plini de lacrimi, ca-și-cum
i-ar fi cerut seamă ce a făcut cu fratele sau.

Și în acel timp, rîul curgea liniștit, miș-
cându-se tremurător pe ramurile, care ațîrnau și
atingeau lungul malurilor și se perdea cu un mic

sgomot, ca și cineva care rîde și-și bate joc în-
cetișor.

Sermanul Landry se lăsa stăpînit de această
idee de nenorocire așa de tare, încât își perdî
mințile și dela o mică aparență, care nu putea
să predice nimic, el își făcea un lucru să des-
pere și de bunul Dumnezeu.

— Acest răutacios rîu, care tace și nu dîce
nici o vorbă, — cugeta el, — și care m'ar lăsa
să plîng un an întreg, fără de a-mi reda pe fra-
tele meu, este tocmai în acel loc mai adînc și
au cădît atâtea uscături de pe arbori din timpul
de când spală livedea, așa că dacă ar intra ci-
neva n'ar mai fi cu puțină să ese. Dumnezeu
meu! n'o fi poate acolo sermanul meu frate ge-
men, în fundul apei, zăcînd abia doi pași dela
mine, fără-ca să-și pot vedea nici scoate dintre ra-
muri și trestii, chiar dacă aş încerca să mă cobor?

După aceste se puse să jelească pe fratele
sui și să-și facă imputări; nici odată în viața sa
nu avusese o astfel de mîhnire.

În cele din urmă îi veni în minte să se
ducă să ceară sfat dela o femeie văduvă, pe care
o numiau vrăjitoarea Fadetă și care locuia tocmai
la marginea păpurișului, de tot aproape de drumul
care coboară spre uscătura vadului. Această fe-
meie, care nu avea nici pămînt, nici o altă avere
afară de mica colibă și de grădina de lîngă ea,
cu toate aceste ea nu-și cerșia pânea, fiindcă știa
multe despre relele și nenorocirile lumii și veniau
oamenii din toate părțile să-și ceară statul. Ea
punea la rane și tîmăduia secretul, lecuia ranele,

Revistă politică.

Sibiu, 30 Iulie st. v.

Dispozițiunile ministrului de instrucțiune publică austriac în privința scoalelor medii stau încă și acum în fruntea discuțiilor. Cehii se pregătesc a inscena în Boemia și Moravia meetinguri pentru discutarea cestiunii gimnasiilor. În organele cehice se povestesc lucrurile cele mai de necredut, spre a deștepta în poporațiune credința, că ministrul a făcut des-citatele dispozițiuni singur numai în favorul institutelor de învățământ germane.

În general ceterile între Nemții și Slavii din Austria sunt nesfârșite. Drept o urmare a acestei stări de lucruri, un diar ceh, „Narodny Listy“ a scris zilele trecute sub titlul „Solidaritatea slavă“ un articol, prin care declară că idea solidarității slave și a panslavismului n'are în practică decât un caracter defensiv și a răsărit deasupra slavismului ca o stea mântuitoare, care trebuie să-l aducă dela umilită la o viață onorabilă, liberă.

Când vorbim despre idea comunității slave, — continuă foia cehică — trebuie să ne închipuim ceva mai mult decât își putea cineva închipui acum 60 de ani. Atunci firesc această idee a luat singura formă posibilă, forma literară, dar astăzi după Sadova și Sedan a mai rămân pe lângă forma literară a comunității slave și a crede că idea acestei comunități, și acum după înființarea dualismului germano-maghiar, nu este decât o cestiune de cultură slavă, este mai mult decât o naivitate. Forma literară a solidarității slave este un lucru, peste care Cehii au trecut de mult, și cine ar voi să se mai mulțumească cu această formă ar dovedi, că n'are nici o pricepere pentru actualele trebuințe ale poporului său, pentru situațiunea generală a monarhiei austro-ungare și pentru adevăratele scopuri ale solidarității slave. În vremea de acum, în împrejurările actuale generale europene, precum și austriace și în special boeme, panslavismul este pentru Cehi o idee națională, care astăzi este idea de organizare în Europa. Această idee slavă trebuie primită cu reguli și elemente, după care să se organizeze și monarhia austriacă. Această idee nu este în contra Austriei, ci în contra coloritului germano-maghiar, care s'a dat Austriei în contra dreptului nostru public și național. Noi voim în acest imper definitivă emancipare de sub supremația germană și maghiară. Nu vom admite nici odată, că idea germană sau maghiară ar fi mai bună, mai nobilă decât cea slavă; cerem ca Austria să nu fie germană și maghiară mai mult decât slavă. Noi sperăm, că întărirea lumii slave în afară de Austria va înfrânge precumpănirea nelegitimă și nefirească a elementelor maghiare și germane, va emancipa pe Slavii austriaci și va avea drept urmare în acest imper ordinea pe baza egalității de drept pentru toate popoarele.

Această dragoste rusească află o aprețare foarte serioasă în Rusia și Germania. Foile rusești află într'însa „un curent pe cât se poate de tare al sentimentelor popoarelor pentru Rusia“. „În

sffârșit a cădut de pe aceste popoare velul amăgirii. Un timp oare-care ele au crezut șoptirilor, că Rusia ar fi dușmana libertății și independenței lor. Acum s'au convins de contrarul“. „Petersburgia Viedomosti“ trag consecuențele practice și pun cestiunea, dacă Austro-Ungaria va putea fi în partea Germaniei la casă că aceasta s'ar încurca într'un război cu Rusia. Răspunsul sună: „Nu!“ și cu o înțelepciune diplomatică dăce această foie: „Popoarele slave ar silă pe Austro-Ungaria a trage frânele statului într'altă parte.“

Cu totul alte consecuențe trage „Kreuzzeitung“ din Berlin, care vorbind de întevădarea dela Gastein, dăce, că toate partidurile germane sunt unite în deplina simpatie pentru alianța germano-austro-ungară, în Austria însă ceterile între naționalități nu arată o asemenea aprobare îmbucurătoare. „Germano-Austriacii sunt indispuși din cauza căderii înriurii germane în Austria și au și dat expresiune acestei indispoziții într'o formă, ce stă într'un necontestabil contrast cu intențiunile împăratului lor. E deci o încercare cu totul greșită, când o foie conservativă, precum e și „Vaterland“ ia asupra-și apărarea acestei atitudini a Cehilor și afirmă, că acestia se simțesc Austriaci și-și respectă datorița față cu statul și dinastia. Dacă un organ al Cehilor-vechi, precum e și „Hlas“, ce stă foarte aproape de contele Belcredi, dăce că Germania e cel mai mare dușman, la a cărei derută în lupta ei cu Rusia Slavii trebuie să conlucre cu toate mijloacele, — o asemenea politică nu se îndreaptă numai în contra dinastiei, ci în contra existenței Austro-Ungariei; ea țintesc direct la un stat panslavist stăpănit de Rusia și nu e altceva, decât o crimă de lesă Maiestate. Contele Taaffe (? Red.) se vede că de mult a prevădut, de ce anume sunt capabili Slavii, și de aceea s'a asigurat drept contrapond de ajutorul Maghiarilor. Pe cât e de îngrijitor dualismul austro-ungar, în contra acestei înaintări a slavismului, el formează deocamdată o stavilă puternică.“

Acum după-ce plecarea prințului Ferdinand de Coburg la Bulgaria e un fapt complinit, nu pare neinteresant a ști ceea-ce află din isvor competent corespondentul berlinez al diarului „Deutsche Zeitung“ despre stadiul actual al cestiunii bulgare:

În decursul celor din urmă două săptămâni pințul de Coburg prin două persoane a lăsat să se facă aici (în Berlin) întrebarea, cum cugetă principele de Bismarck asupra cestiunii bulgare, respective asupra candidaturii sale și asupra realității aceleia. Cancelarul german a răspuns scurt și refușător, că el nu se interesează de cestiuni personale. Din alte părți apoi prințul a fost făcut atent, că cu toate aceste e o cutezare personală serioasă, de a merge pe risicul propriu și fără aprobarea pu-

terilor în Sofia, dacă se și poate spune cu o oare-care posibilitate, că momentan Rusia la nici o întemplantare nu va întreprinde nimic pentru de a înriuri asupra afacerii bulgare. Se vorbește, că nici cabinetul din Viena n'a încuragiat în nici într'un fel pe prințul de Coburg.

Că prințul de Coburg nu va da în Bulgaria de un pat așternut cu flori, se vede și dintr'o depeșă ce o primesc din Giurgiu foile din Budapesta și după care emigranții bulgari ar plănuî deja un atentat în contra prințului.

Corespondență particulară

a „Tribunei“.

Munții-Apuseni, în Iulie 1887.

În Nr. 154 al „Gazetei Transilvaniei“ din anul curent un atare „Observator“ din acești munți între mai multe observațiuni află cu cale a se apuca să scarmene pe „Moțul“, autorul corespondenței din Munții-Apuseni apărută în prețitul diar „Tribuna“ Nr. 135 din a. c.

Mai nainte de toate trebuie să-i observem „Observatorul“ din cestiune, că „părerea“ sa cu „înmulțirea literaților ca ciupercile“ numai de când d-sa a început a se arăta pe scena literaturii cu cunoscutele sale laude de „pozițiune socială și materială“, deci astfel de „ciuperci literare“, precum îi place a le numi „Observatorul“ numai în persoana d-sale se află pe aici, cestiinalți, care din când în când mai scriem câte o întemplantare, bună, rea, cum vine, nici pe departe nu ne putem pune în rîndul literaților, aceasta o lăsam altora, cărora le compete numele acesta, și bine judecând înțelesul de „literat“ ar putea a-l declina chiar doară și dl „Observator“ dela sine.

Aceste ca de introducere, dar' să vin la treabă.

„Toate au fost cum au fost câte s'au scris din aceste locuri despre simpla alegere de deputat în Abrud“ — exclamă „Observatorul“ sau vorba d-sale „fleac“, — „dar' poznașul de „Moțul“ a trebuit să-și vire nasul și în această afacere, publicând în Nr. 135 al „Tribunei“ o corespondență, cu toate că e cunoscut, că „Moțul“ în scrierea de articoli nu are noroc.“ Ce mai drăguțe de expresiuni literare dela omul cu „pozițiune socială și materială.“

Nu știu ce „Moțul“ fără noroc în scrierea de articoli are „Observatorul“, aceasta va fi treaba d-sale pe cine vrea să nimerească cu bomba din înălțimea sa, una însă o știu pozitiv, că „Moțul“ din cestiune — descriind totdeauna numai lucruri adevărate și neresturnare — de atâtea ori a avut noroc și-și va da silința și de aici înainte „Moțul“ a serie — când i-se va da câte ceva la îndemână — totdeauna numai purul adevăr, înaintea căruia cred și peana „Observatorului“ va trebui să steie în rezervă.

„În Munții-Apuseni“ — exclamă „Observatorul“, — „există o clică etc., și cine cetesce articolul „Moțului“ și cunoaște relațiunile de pe aici se convinge îndată, că acel articol este scris după dorința clicii.“

Poate va fi existând clică, aceasta este treaba „Observatorului“, eu unul nu am cunoscință despre o atare existență; „clică“ în număr singular apoi da, cunosc și eu chiar unul

în persoana „Observatorului“, care tot într'acolo își bate capul, cum s'ar putea sparge și puțină solidaritate ce mai există între inteligența din acești munți și cu deosebire din Abrud și numai din motivul, că oamenii pe aici nu prea sînt dispuși a grămădi laude, unde nu sînt fapte.

Pentru-ce fel de „clică“ ar fi avut „Moțul“ a scrie în cestionata corespondență din „Tribuna“ nr. 135, când știut este, că astfel de fapte nu se scriu în public pentru o clică de oameni, ci acelea se scriu, ca să ne putem cunoaște caracterele, și-mi place a crede, că nu numai pentru giurul unde se întemplantă atari fapte, ci pentru întreg publicul român, ca astfel la timp de lipsă să ne scim orienta.

Luând spre sciință acea împrejurare, că și „Observatorul“ din Nr. 154 al „Gazetei“ într-unu nimic nu detrage din valoarea corespondenței „Moțului“ apărută în Nr. 135 al „Tribunei“, afară de aceea, că nu vrea să recunoască, că dl avocat Al. Filip ar avea oareși-care merit la neparticiparea la alegere a multor Români, — dar' tot atunci nici nu combate cu oareși-care argumente tari contrarul. Ce dăce adevă „Observatorul“ din „Gazeta“?

„Afirmățiunea „Moțului“, dăce d-sa că cădere lui Benitzky este de a se atribui avocatului Filip, este un mare neadevăr(?) Avocatul Filip dintre cei doi concurenți, nu a dorit cădere lui Benitzky, ci a lui Boer. „Moțul“ s'ar fi putut ușor convinge, că avocatul Filip n'a dorit cădere lui Benitzky, din aceea, că dînsul atât în zilele premergătoare ale alegerii, cât și în ziua alegerii a stat în comunicare cu oamenii lui Benitzky, și cu deosebire cu consilierul ministerial Lukács și cu vice-comitele...“ Apoi dacă așa a fost, acesta e argumentul dtale, dle „observator“, cătră avocatul Filip? Eu din contră știu aceea, că dl avocat Filip cu mai multe zile înainte de alegere le-au pus mai multor la inimă hotărârile conferențelor din Sibiu, îndemnându-i acelea a le ține cu toată sfîntenia, despre ce probabil atât secretarul ministerial Lukács, cât și vice-comitele va fi primit scire, deci dară este motivată visita, ce acești oaspeți înalți ai guvernului i-au făcut avocatului Filip. — De aci ușor se poate deduce aceea, că câștigând ei pe partea lor pe avocatul Filip era sigură învingerea.

„Dacă e vorba de laudă, apoi laudă și onoare merită N. N., N. N., etc.“ exclamă „Observatorul“ „Gazetei“; foarte bine, dacă șciam, nici eu nu i-aș fi retăcut, — dar' pe cel-ce a consultat pe dl Pompei Șuluțiu în ziua de alegere, ca să voteze cu Boer cum de l'ai lăsat neaminit, d-le „observator“? Se înțelege pe dl Șuluțiu nu l'a putut îndupleca pre lângă toată oratoria ș-fică. — Nu cumva doară d-ta s'ar servi vreunei „clică“, d-le „observator“? Ce atinge finele porecliturii ale „observatorului“ față cu dl Carol Henzel „că în Roșia nu i-a putut găsi vre-o cociună sau grajd spre a se ascunde“ și încă este aceasta adevărat, — precum și față cu dl Jurchescu, care după „observatorul“ ar fi de „o stare materială binișor slabă“, eu nu am cunoscință, nefiind controlorul buzunarelor nimărui, aceasta este treaba „observatorului“ și celor atacați, — cu atât mai puțin îmi aduc aminte, că părintele Mestecan — precum afirmă „observatorul“ — s'ar fi „blamat cu ocaziunea alegerilor premergătoare“, ce dacă așa ar fi, este o bucurie când cineva își recunoaște greșeala și se întoarce. Am dîs!

Moțul.

Cronică.

Numiri. Președintele tribunalului reg. din Seghedin a numit pe juristul absolvent, Ioan Junker de practicant de drepturi cu diurnă la judecătoria cercuală de acolo. — Direcțiunea financiară din Sătmăar a numit pe Iuliu Tóth de practicant-manipulant de cancelarie cu diurnă la direcțiunea financiară de acolo.

Transferări. Ministrul reg. ung. de justiție a transferat împrumutat: pe Iuliu Jakó, vice-notar la judecătoria cerc. din Perlac și pe Alois Keresztury, vice-notar la judecătoria cerc. din Beiuș; ear' pe scriitorul dela tribunalul reg. din Lugoj, Antonie Schmidt l'a transferat la tribunalul reg. din Chichinda-mare în aceeași calitate.

Stipendii din fundațiunea Francisc Iosif și Elisabeta. Din aceste stipendii de câte 300 fl. în aur se vor conferi pentru anul școlastic viitor: trei între studenții dela univesitatea din Viena, ear' câte unul pentru univesitățile din Budapesta, Praga (germană și boemă), Cracovia și Cluj. Concurenții la aceste stipendii au să-și adreseze petițiunile scrise cu mână proprie cătră Maiestatea Sa împreună cu următoarele documente: 1. Atestat de botez sau de nascere. 2. Atestat de sărăcie, apoi document despre starea socială, familiară și materială a părinților sau la orfani dela oficiul orfanal competent despre eventuala avere a petentului. 3. Atestat de maturitate; sau în cas dacă

striviturile și ori-și-ce altă vătămăre. Scia să po-trivească lucrurile astfel, ca să fie creăută de oameni, căci tămăduia boale, pe care nu le avuseși nici odată, cum sînt cărcei de stomach sau căderele pielii de pe pânțee, dar' despre partea mea n'am pus nici odată prea multă credință pe acele întemplantări, după-cum nici pe cele-ce se dăceau despre ea, adevă, că ar putea să treacă laptele dela o vacă bună în corpul uneia rele fie ori-cât de bătrână și de rău hrănită.

(Va urma.)

Contra duelului.

Intr'o Novelă, pe care a publicat-o dl A. Billet, intitulată „Istoria primului meu duel“, „Românul“ găsește următoarele rinduri contra duelului:

Dacă duelul n'ar exista, nu ar fi nici insulte, dar' numai moșii, care ar face să reese o educațiune rea, lucru care n'ar trebui să fie luat în seamă de un om bine crescut.

Duelul nu există printre femei. Trebuie oare să concludem, că politeța aparține numai bărbaților?

Printre magistrați, preoți, dueluri nu se fac. Oare acestia se respectă mai puțin ca ceialalți?

Casarma să fie oare conservatoarea exclusivă a aticismului limbajului și a eleganțelor manierelor?

Oare societatea engleză, care a avut bunul simț să scoată din moravurile sale duelul să fie mai puțin politicoasă decât cea din alte țeri?

Domnia duelului nu este nici aceea a curteniei nici a vitejiei. Ea este domnia moșciei și a lășității. Omul, care insultă pe altul, este un mijic și cel, care fiind tare, provoacă pe unul slab, este un laș, până-ce va fi un asasin, cu această perfecțiune, că omoară pentru a se fâli, neavînd cauza foamei.

Mobilul și scopul duelului nu consistă într'un sentiment real de răzbunare, nici în obținerea unei reparațiuni. Nici provocatorul nici cel provocat nu cugetă a răzbuna sau a repara ceva. În genere nici unul nu dorește să verse sângele celuilalt și nu vrea să aibă pe conștiință moartea unui om.

De ce se bate atunci?

Se supune fără voie prejudecății. Mobilul seu este, dacă e provocator, vanitatea; dacă este cel provocat, e respectul omenesc: îi e frică să treacă de fricos și nu cutează să nu se bată. Este un alt fel de lășitate.

Negustorul, jucătorul, risipitorul, care se omoară spre a nu îndura miseria, fiecare o lășă să o îndure copiii și nevasta sa, este un laș.

Toată lumea este de acord în această privință.

Ceea-ce este adevăr pentru omul, care se omoară singur, să nu fie oare adevăr și pentru cel, care se lășă a fi omorît de altul într'un interes mai mic, pentru vanitate sau respect ome-

nesc? Dacă sinuciderea este o lășitate, duelul este una și mai mare.

Afară de aceasta este absurd.

Sinuciderea este cel puțin logică.

Sigur este, că din o sută de indiviți, cari se bat, nu sînt de ce, cari să aibă o adevărată ură pentru adversarul lor, nu sînt de ce, cari ar dori să-l omoare sau să fie omorît, nu sînt de ce, cari să nu blasteme duelul, să nu-l declare lucru idiot.

Alexandru Dumas, fiul, face pe unul din personagele sale să spună:

„Ce nu s'ar spune, dacă acest duel nu s'ar face? Aș dori să-și string mîna și poate îl voi omorî. Aceasta este falsă logică a legilor onoarei sociale. ... Nu le-am făcut eu, dar' sînt silit să mă supun lor.“

„Silit“ aceasta resumă totul.

Sofisme, veți dăce, domnilor, apologia fricei!

Atunci trăsăcă duelul! Când nu ești voinic, nimic nu e mai prudent, decât să pari că ești voinic.

Tesa, pe care o susțin, va fi puțin plăcută d-nelor, mari și mici, atât de darnice de sângele vîrsat în onoarea lor, pe cât sînt de sgărците de sângele lor.

Dar' femeile, adevăratele femei, cele cari sînt soții, cele cari sînt mame, cele cari sînt surori, vor recunoaște, poate, că sînt adevăruri în această pretinsă apologie a lășității și că trebuie oare-care curagiu spre a o face.

petentul a mai fost student de universitate, teștimoniile despre examenele sau colozile făcute. Între petenți egali vor fi preferați aceia, cari își încep studiile universitare acum. În petițiune este a se însemna, dacă petentul mai are un stipendiu sau subvențiune din vre-o casă publică. Petenții, cari acum au absolvat gimnaziul, au să indice facultatea, la care voesc să-și urmeze studiile. Petițiunile astfel instruite sânt a se trimite la direcțiunea generală a fondurilor private și familiare ale Maiestății Sale (Viena, Hofburg) până la 31 August n. 1887. Petițiuni intrate mai târziu nu se vor lua în considerare.

Tren de plăcere la Sinaia. Biroul de bilete de călătorie din Brașov va arangia cu privilegiu sârbătorii românesce Sfetei Maria un tren de plăcere dela Brașov la Sinaia și îndrăt. Prețurile vor fi foarte reduse.

Concert împreună cu joc va arangia Reuniunea de cântări „Unirea” din Varadia sub conducerea tinerului Romul Iorgoviciu, stud. absoluit, în sala „Ospetării mari” din Varadia, la 6/18 August 1887, în favorul Sufletele marinimoase sânt a se adresa d-lui Petru Iorgoviciu, președinte, care la timpul se le va cuita pe calea publicității. Program: 1. „Nu e vina mea”, poezie de Nic. Jurma, musica de Romul Iorgoviciu; — executată solo de tenoristul Paul Belcea, acompaniat cu violina de R. Iorgoviciu. 2. „Iarna”, poezie de N. D. Xenopol, musica de C. G. Porumbescu; — executată de corul vocal în quartet. 3. „Folosul Reuniunilor de cântări”, disertațiune de G. Caimanu, stud. în V-a cl. gimn. 4. „O rugăciune” de C. Chiricescu, executată în duet de tenoristul I. Boraciu și de baritonistul M. Burtia. 5. „Cântec de primăvară”, executat de corul mixt în sextet. 6. „Marseillaise”, de Buget de Lisle, executată de corul bărbătesc în quartet. După concert urmează jocul.

În Sebeșul-săsesc s'au împărțit la 4 l. c. interesele după capitalul de fundațiune al prefectului cercual de odinioară de acolo Ladislau Eperiesy de Szászváros et Thoty în părți egale între următorii săraci de acolo: Daniel Fracenk, de conf. evang. A. B.; Ana Grugner, rom.-cat.; Maria Balciu, gr.-orient. și Paraschiva Lupșe, greco-cat.

Incendiu în Feneșul-săsesc. La 8 l. c. a izbucnit în Feneșul-săsesc (lângă Cluj) un foc și a mistuit 6 case cu apartinențele lor. Focul s'a iscat prin nebagărea de seamă a unor copii. Cea mai mare parte a locuitorilor era pe timpul focului ocupată cu lucrul câmpului.

Incendiu în pădure. Pădurea Șoimoișului, de lângă M.-Radna (cottonul Aradului) a fost dăruită aceste în mare pericol. Într'una din zilele trecute pe la 4 oare d. am. s'a aprins o parte a acelei păduri și în urma vântului focul se extinse cu o repede în nespusă. Era o prive-lise îngrozitoare a vedea norii de fum, ce acoperiau pădurea aprinsă. Flăcările se ridicau în înălțime de mai mulți metri, ear' copacii ardeau unul după altul făcând un șgomot teribil. Cu toate silințele de a împedea mai departe întindere a focului, un teritor de vre-o 9 jugere de pădure a fost prefăcut în cenușă. Causa incendiului încă nu e cunoscută.

Filoxera în vile din Șiria face mari stricăciuni. În unele teritorii cu vii atacate de filoxeră abia a mai rămas câte-un strugur. Proprietarii de vii fac tot posibilul, spre a stîrpi această periculoasă insectă, dar' până acum cu puțin succes.

Viață mântuită cu prețul vieții. O scenă mișcătoare s'a petrecut zilele aceste în Lugoj. Trei fete tinere se scaldau la marginea râului Timiș, ce curge prin Lugoj. Una dintre ele depărtându-se unde apa era mai afundă, era în pericol mare de a se înnece, cufundându-se de mai multe ori în valurile inepii. Vădând aceasta cea mai mare dintre fete: Emilia Hermann, în vîrstă de 15 ani, care scia puțin înota, se grăbi să scape pe prietena sa dela moarte. O și ajunse înainte de a se fi înneceat și trăgînd-o puțin după sine în înot, o părăsîră puterile și astfel se cufundă acum ea în apa, care o aruncă sub roata unei mori, de unde mai târziu i-s'a scos numai cadavrul; ear' celei dintău i-a succedat a scăpa dela moarte prin ajutorul oamenilor din apropiere.

Eară sinucidere în Cluj. Alaltăieri dimineata s'a scos din Someș pe teritorul Mănușturului cadavrul hornarului de acolo. Se dă cu socoteala, că hornarul s'a sinucis.

Idile dela băile ungurești. Oaspeții dela băile din Oena-Sibiului își petrec de minune și ca se-și petreacă așa de minune, se îngrîșesc înseși organele administrative ale orașului Oena. Într'una din Duminecile trecute un scriitorăș voia să-și facă odată și el un chef, și comandă musicanților, ce cântau publicului de domni și dame din sala de mîncare a otelului Heidecker, să-și cante la ureche cunoscutul cântec popular-maghiar „Csicsóné”. Un „înalt” funcționar dela magistrat însă opri pe fiii lui Faraon întru executarea comandei ce venia dela acel scriitorăș. De aci se iscă o ceartă, în care se amestecă și notarul din Oena și urmarea fu, că „înaltul” funcționar magistratual se trezișit din birt Mai dîcă apoi cineva, că băile din

Oena sânt monotone și nu-ți ofer nici o distrațiune!

Lucrări publice în România. Eată între altele, marile lucrări publice, cari se efectuează anul acesta: În construcție: linia ferată Tergoviște—Pucioasa și două poduri pe șoseaua națională, care trece Argeșul la Pitești și Căpăceni. Aceste poduri vor fi gata la toamnă. În studiu: liniile ferate Craiova—Calafat, Focșani—Odobesci, Tergu—Oena—Moinesci și Dorohoiu—Iasi, prin Jijia. La toamnă planurile acestor linii ferate vor fi gata și executarea lor se va da în licitație. Planurile noului pod de peste Dela Slatina sânt aproape cu deservire gata și în curînd se va publica licitație pentru construirea lor. Aceste sânt sub direcția dlui P. Ene.

Relațiunile comerciale între România și Germania. Lui „Pester Lloyd” i-se scrie din Breslau într'un raport economic următoarele: Resultatele obținute de Germania în privința relațiunilor sale comerciale cu statele balcanice sânt atât de favorabile, încât îndeamnă tot mai mult la continuarea aspirațiunilor de felul acesta. Cu deosebire favorabile sânt raporturile cu România, fiind aici deja de mult regulate afacerile mijloacelor de comunicațiune, astfel că transitul prin Austro-Ungaria cu calea ferată sau pe Dunăre precum și calea maritimă dela porturile Mării-de-Nord la stațiunile Dunărea-de-jos, cu deosebire la Galați și Brăila înlesnesc foarte mult importarea mărfurilor germane în România. Stadiul prezent al cesitiunii vamale încă este favorabil Germaniei față cu concurența austro-ungară.

Supușii germani din România. Guvernul german a informat în mod oficial pe guvernul român, că dela 1 Ianuarie 1888 renunță a acorda protecția sa supușilor germani de fapt, care se află în România.

Literatura română la Peleş. Cetim în „Voința Națională”: „Sâmbătă, 15/27 Iulie, dl și dna V. A. Urechia au avut onoare de a deuna la Castelul Peleş. După dejun, la care luară parte dl I. C. Brătianu și doctorul în teologie dl Dalton din Petersburg, Maiestatea Sa Regina dori să asculte două din legendele culese de dl V. A. Urechia, din acele ce d-sa povestesc la seratele literare ce dă în folosul fondului statuei lui Miron Costin. Dl Urechia ceti povestea lui „Ion Istețul”, (care avu atât de mare succes la Academie și pe aiurea), cum și legenda lui „Gloanța porcarul”, o legendă minunată, comună — negreșit cu variante, la mai toate popoarele ariene. În limba germană ea a fost dată în versuri de către Bürger; în limba spaniolă ea a fost culeasă de către folcloristul Trueba; în limba franceză au dat de ea folcloristi ca Paul Sebillot, Francisc Blade, Cosquin. Minunate sânt apropierea aceste ale literaturii orale ale popoarelor! Acestea probează odată mai mult, cât ar trebui popoarele să trăească între ele ca nise adevărați frați. Maiestatea Sa Regina a ascultat, ni se spune, cu multă plăcere legenda originală a lui „Ion Istețul” și a fost foarte mulțumită, amintindu-și frumoasele versuri ale legendei germane, se o afle reproducă în povestea lui moș Dudău din satul Bărbesci al lui Miron Costin. Dl Urechia a arătat Maiestății Sale *maguetele* statuei lui Miron Costin, și Maiestatea Sa a binevoit a provoca scurte amintiri din viața nemuritorului cronicar. Această serată literară s'a prelungit mai multe oare, grație interesului, cu care glorioasa noastră Suverană și poetă, ascultă tot ce se referă la limba și istoria națiunii române!”

O nouă cântăreață română. Diarul musical din Milan, „Lanterna”, dăd seamă de prezentarea operei „Trovarone” la Livorno, vorbește în următorii termeni măgulitori despre domnișoara Aurelia Chițu, care a debutat în acea operă și care i-s'a făcut studiile sale musicale la conservatorul musical din Londra, unde a fost medaliată: „Domnișoara Chițu nu părăsi decum debutantă, ci o artistă, care calcă pe scenă deja de mai multă vreme. Are o figură frumoasă și simpatice, voce de adevărat sopran o dramatică; e artistă foarte vioaie și cântăreață inteligentă. Aceste sânt calitățile, pe care le-a arătat îndeplinind rolul Eleonorei, calități care fură pe dată aprepuite și recunoscute de public, deoarece-și pe dată ce a sfîrșit cavatina, dobândi ca răsplată aplauzele cele mai călduroase și spontane, aplauze ce s'au repetat tot restul operei și care în actul din urmă mai ales, luaseră proporțiuni vaste.”

Monede ovreesci. Coloniile ovreesci din Palestina „Petach Tikusah”, „Mikwah Israel”, „Rosch Hirrah”, etc. au exmis sub garanța „alianței israelite” monede de brons în valoare de 1, 1/2 și 1/4 de piastru. Monedele poartă pe avers numele coloniei respective cu caractere ovreesci, ear' pe revers literile A. I. U. (Alliance Israelite Universelle) și cifra, care indică valoarea monedei.

Cum este primit noul principe în Bulgaria. Telegramul de ieri a adus următoarele sciri sensaționale: În 8 August au sosit regenții bulgari în Ruscine, ca să meargă întru întîmpinarea principelui. Regenții au sosit însă cu mult mai târziu decât se aștepta și cu deosebire Stambuloff parea foarte iritat. El declară, că întărdirea s'a cauzat printr'o întămplare neprevădută. Această întămplare neprevădută n-o descrie următoarea telegramă din Giurgiu: Din Vidin a fost înscuțată regența, că emigranții bulgari plănuiesc pe malul stîng al Dunării un atentat

în contra prințului Ferdinand de Coburg. Așa se explică întărdirea cu 5 oare a plecării regenților. În 9 August se telegrafează tot din Giurgiu referitor la cele precedente: Complotul descoperit avea să fie executat în două chipuri: În Turnul-Severin pe uscat, când prințul se va imbarca, prin bombe explosive, sau mai târziu pe Dunăre prin torpile. Se dîce, că în urma acestora prințul i-s'a schimbat planul de călătorie. E posibil, că această din urmă scire se răspândește din parte oficială numai cu scopul de a seduce pe atentatori. Va fi încântat bietul principe de primirea ce i-o pregătesc noii lui supuși.

Tarul și Katkoff. În 12 Iulie a adresat Tarul din Peterhof vîduvei lui Katkoff următoarea telegramă de condolență: Ca toți Rușii cei adevărați sînt cuprins și eu de jale adîncă pentru pierderea, ce ai îndurat d-ta și eu. Cu vîntul puternic al răposatului d-tale bărbat, care era însușit de iubire ferbinte către patrie, a trezit sentimentele rusești și a întărit cugetul cel sântos în timpuri furtunoase. Rusia nu va uita meritele lui și toți se unesc cu d-ta în rugăciune unanimă pentru odihna sufletului seu.

Expulsări din Rusia. Se telegrafează din Podvolocișka, că toți supușii austro-ungari din Volocișka-rusească au fost escortați peste frontieră.

Pădure incendiată. După-cum se telegrafează din Bruxella, pădurea dintre Verviers și Aachen de 48 oare este în flăcări. Focul s'a extins deja pe o distanță de 2 kilometri. Mai multe sate din apropierea pădurii incendiate au ars cu totul, altele ear' sînt amenințate de aceeași soartă. Până acum toate încercările de a stînge focul au fost zadarnice. Focul ia dimensiuni tot mai mari și cauzează pagube enorme. Telegrama cea mai nouă spune, că câteva mii de hectare de pădure au ars pe o distanță de 5 kilometri. Dela Aachen și dela Liege s'a trimis miliție întru ajutor.

Furt pe calea ferată. Din Nizza se telegrafează, că unei dame cu numele Elluini i-s'au furat pe tren 850.000 franci. Un bărbat, care a călătorit lîngă dînsa, se crede, că e vinovatul și a fost arestat.

Un omorîtor de principe. O foaie din New-York scrie, că în spitalul din Philadelphia a murit de curînd Antonio Carro, care a împușcat în Martie 1857 pe stradă pe ducele de Parma Carol III. Carro scăpase de pedeapsă prin aceea, că o femeie cu numele Lucia di Borbuni, care se gera de soția lui, a dovedit în mod plausibil, că acusatul nu a putut comite omorul.

Varietăți.

(Lupta cu un lup.) „Ecoul Teleormanului” din Turnu-Măgurele scrie:

În ziua de 14 Iulie v., între oarele 2—3 p. m., pe când Radu Nițu Derviş, cioban la oile d-lui Nicolae Zlotescu, proprietar în comuna Zlotescu, se întinse puțin pe iarbă, ca să mai pască oile de ameași, se pomenesc deodată cu un șgomot produs de fuga oilor și lătratul cânilor și sculându-se în picioare, vede un lup cu un miel în gură. Atunci numitul cioban se ia în goana lui și, ajutat fiind de câni, cari apucaseră pe lup de pulpele de dinapoi și îl țineau în loc, îl ajunge și îi aplică o lovitură cu ciomagul peste bot, așa că lasă mielul.

Puțin însă mai departe, lupul răpesc un alt miel, pe care-l întălnesc în cale-i și ciobanul și de astădată ajutat de câni reușesc a-l ajunge și îi aplică mai multe lovituri până-ce i-se rupe ciomagul; atunci lupul vîdîndu-se într'o astfel de încurcătură, lasă mielul și se repede asupra ciobanului; acesta fără-ca să-și peardă cumpătul, scoate un cuțit dela brâu și îi dă o lovitură în coastă în partea stîngă, dar' lupul devenind și mai furios se repede din nou asupra ciobanului și din nou numitul isbutesc a-i da o altă lovitură, de astădată însă mortală, lovindu-l în gît, unde a lăsat și cuțitul, ear' el ca prin minune a scăpat numai cu cămașa sfîșiată și astădi se găsește sănătos.

Curagiosul cioban este în etate 35—38 de ani și de o constituție debilă.

(Judecata lui Solomon în chinezesce) este titlul următoarei istorioare, comunicată de „The Academy” dela 16 Aprilie: Două femei veniră la un Mandarin în China și fiecare pretindea a fi muma unui copil mic, pe care-l aduseseră. Ele își pledau cauza cu atîta zel, încât Mandarinul nu scia ce să facă. El se retrase spre a se consulta cu soția sa, care era o femeie cu minte și care era respectată de toată vecinătatea. Ea ceru cinci minute de gîndire. Trecînd acest termen dîce: „Servitori! să-mi aducă din fluviu un pescu mare viu!” Asta se făcu. „Acum aduceți-mi copilul, dar' lăsați femeile într'o altă odaie.” Și asta se făcu. Apoi soția Mandarinului puse de desbrăcat copilul și îmbrăcără peștele în hăinuțele copilului. Ea ordonă: „Duceți peșcele și îl aruncați în fluviu înaintea ochilor celor două femei!”

Servitorii aruncară peșcele în apă, unde se sbătea și se svîrcolia să scape de hainele în care îl vîrseră. Într'o clipă una din cele două femei, dînd un țipet, sări în apă. Ea vrea să-și scape copilul. „Eată adevărata mamă!” dîse soția Mandarinului și puse de scoaseră pe femeie din apă și îi deteră copilul. Mandarinul făcu din cap cu mulțumire și declară, că soția sa e femeia cea mai cu minte în împărăția cerului. Muma cea mincinoasă fugise; ear' soția Mandarinului căută tot ce avea mai bun și îmbrăcă copilul.

Din public.)*

Mulțumită publică.

Petrecerea de vară a „Societății Concordia” din Blaj ținută în 7 August a. c. în grădina lui D. Comșa din Veza, — a reușit bine; deci venim a mulțumi călduros on. public spriginitor pentru donul adus spre scopul acestei societăți binefăcătoare, și anume:

Dlor: Basil Oltean, avocat 1 fl.; Dimitrie Turcu jun., comerciant 1 fl.; Ioan Bela, timar 1 fl.; Dimitrie Marginean, pantofar 1 fl.; Nicolae Pepelovits, mésar 1 fl.; Alexandru Szabo, pantofar 1 fl.; Ioan Rusu, pantofar 1 fl.; Vasile Barna Fauer 1 fl.; Carol Bekő, curelar 1 fl.; Andreiu Marele, mésar 60 cr.; Iosif Biro, mésar 60 cr.; Nicolae Marginean, mésar 60 cr.; Ioan Botezan, mésar 60 cr.; Ana Cadar, proprietăreasă 1 fl.; Augustin Streza, cojocar 1 fl.; Teodor Onișor, fabricant 1 fl.; Heinrich Bach, croitor 1 fl.; Aureliu Trifan, croitor 60 cr.; Iuliana Manfi, propriet. 60 cr.; Constantin Raț, cojocar 1 fl.; Dr. Iacob Brîndușan, avocat 1 fl.; Octaviu Macelar, tipograf 60 cr.; Iuliana Darvasi, notăreasă 1 fl.; Iosif Ganz, mașinist 60 cr.; Ioan Strezan, șapear 1 fl.; Spatariu Iuliana 60 cr.; Ana Muntean 60 cr.; Ioan Ianza, cismar 1 fl.; Ioan Turcu, timar 60 cr.; Dr. Alexandru Pop 1 fl.; Iosif Salmen, comerciant 1 fl.; Ana Rusu, proprietăreasă 1 fl.; Basil Stregian, șapear 1 fl.; David Clain, calfă de comerciant 1 fl.; Basil Turcu, comerciant 1 fl.; Alexandru Popa, medicinist 1 fl.; A. Nistor, jurist 60 cr.; Ioan Iclodan, cojocar 1 fl.; N. Szaluszinszki, pantofar 1 fl.; Ioan Furnea, proprietar 1 fl.; Octaviu Corvin, croitor 60 cr.; László Jánosné, bucătăreasă 1 fl.; Szekely Mihai, zidar 1 fl.; Iosif Cămpăan, zidar 60 cr.; I. Blum, calfă de comerciant 60 cr.; Bernhard Fischer, mésar 60 cr.; George Barbat, capelan 1 fl.

Suma: 40 fl. 60 cr.

Spese: 25 „ 89 „

Rămâne venit curat: 14 fl. 71 cr.

Blaj, în 10 August 1887.

Comitetul arangiator.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Posta ultimă.

Budapesta, 10 August n. Prințul Ferdinand de Coburg a trecut adi la ameași pe aici, a rămas însă în cupeu, ale cărui ferestri erau acoperite cu perdele.

Orșova, 10 August n. Nacevici și suita prințului au sosit aici și așteaptă pe prințul Ferdinand, care se va imbarca pe un vapor de al societății de navigațiune dunărene și va atinge toate porturile bulgare. Regenții de asemenea vor saluta aici pe prințul.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Londra, 11 August n. Cu privilegiul banchetului din Mansienhouse a accentuat Salisbury, că convenția afghană e mai ieftină decum putea omul să aștepte; nici Anglia nici Rusia nu au adus nici o jertfă în Asia. Este acolo loc destul pentru ambe țările. Convenția dovedescă că ambele state doresc pacea. În sfîrșit a declarat Salisbury, că acum a dispărut cu deservire pericolul pentru pacea europeană. El se așteaptă la menținerea unei păci adînci.

Petersburg, 11 August n. „Journal de St. Petersbourg” dîce, că călătoria prințului sub nici un titlu din nici într'un punct de vedere nu formează o soluțiune. Deocamdată trebuie să se aștepte desvoltarea evenimentelor în mult cercata țeară.

Redactor responsabil: În absența lui Cornel Pop Păcurar: Pompiliu Pipoșiu.

Extrase bisericesci-scolare.

Posturi vacante.

— Un post de protopresbiter român gr.-or. în tractul Lugoșului (diecesa Caransebeșului). Emolumentele împreună cu acest post sînt: 1. Dotațiunea împreună cu parochia protopresbiterală consistătoare: a) din cele două sesiuni parochiale, care dotațiune se va asigura în treagă după expirarea anului intercalat socotit dela reposarea fostului protopresbiter; b) din stolă și c) din birul parochial usitat în Lugoș. 2. Birul protopresbiterial anual dela preoți conform punctului 32 din rescriptul declarator iliric. 3. Taxele pentru ședulele de cununie după usul și în măsura de până acuma (dela cei cu stare 2 fl., dela ceilalți 1 fl.). 4. Paușalul de călătorie, ce se va presta din partea Ven. Consistor diecesan în suma anuală de 200 fl. v. a. Competenții au să dovedească, cumcă posed minimum calificațiunea pentru parochii de clasa I. Va fi preferit între asemenea calificațiuni acela, care va comproba, că a făcut studiile sale la o facultate teologică a unei universități, și a obținut gradul de Dr. în teologie sau a frecventat la o universitate studii filosofice sau juridice. — Doritorii de a concurge la acest post vor avea a-și trimite petițiunile, lor instruite cu documente în formă autentică despre calificațiunea lor de până acum, până în 26 August st. v. a. c. la dl Filip Adam, comisar consistorial, în Iam.

— Un post de învățător gr.-or. în comuna Diosig, inspectoratul Orădii-mari. Emolumentele sînt: a) Cuartir liber cu grădina de legumi; b) salariul în bani 100 fl. solvinți în rate treilunare; c) 16 cubule grâu de pâine; d) 1/4 sesiune pământ arător cu drept de pășune; e) Stolele usuate. Pentru conferențele învățătoresci, are dela comună trăsura în natură și 60 cr. la Ți. — A se adresa până în 20 August st. v. a. c. la protopopul și inspectorul școlar: Toma Păcală, în Zsáka p. u. Furta.

— Un post de învățător gr.-or. în comuna Nimoesci, protopresbiteratul Beiușului. Emolumentele sînt: Bani gata 108 fl. v. a.; 15 cubule bucate în preț de 75 fl.; 6 stângini de lemne în preț de 35 fl.; 150 porțiuni de fân în

preț de 30 fl.; 15 fl. venit din paie; 6 măsuri de fasole în preț de 6 fl.; din grădina scoalei un venit de 5 fl.; din venitele cantonale o sumă de 30 fl.; din mortvane un venit de 20 fl. și alte accidenții. Suma toată se ridică la: 323 fl. v. a. — A se adresa până în 8 August st. v. a. c. la protopresbiterul tractului: Elia Moga, în Beiuș.

— Un post de învățător gr.-or. în comuna Topa-superioară, protopresbiteratul Beiușului. Emolumentele sînt: În bani gata 72 fl.; 14 cubule de bucate; opt orgii de lemne; două măsuri de fasole; 80 porțiuni de fân, 80 paie; venitele cantonale socotite la 30 fl.; locuința acomodată cu grădina bună, socotite toate la olaltă dau suma de 260 fl. v. a. — A se adresa până la 14 August st. v. a. c. la protopresbiterul tractului: Elia Moga, în Beiuș.

— Un post de învățător gr.-or. în comuna S.-Saldabagiu, protopresbiteratul Beiușului. Emolumentele sînt: În bani gata 120 fl.; în prețul alor 8 stângini de lemne 48 fl.; din 148 porțiuni de fân 44 fl. 40 cr. și din 148 porțiuni de paie un venit de 14 fl. 80 cr.; din un pământ de 3 cubule venit 20 fl.; din venitele cantonale 20 fl.; dela comună 6 cubule de bucate 33 fl.; venitul din grădina scoalei 5 fl. Toate la olaltă dau suma de 305 fl. 20 cr. — A se adresa până în 5 August st. v. a. c. la protopresbiterul tractului: Elia Moga, în Beiuș.

— Un post de învățător gr.-or. în comuna Pm.-Campani, protopresbiteratul Beiușului. Emolumentele sînt: În bani gata 100 fl.; 12 cubule bucate; 6 stângini lemne; 2 măsuri de fasole; venitele cantonale și locuința cu grădina. — A se adresa până în 7 August st. v. a. c. la protopresbiterul tractului: Elia Moga, în Beiuș.

— Un post de învățător gr.-or. în comuna Arad-Perneava. Emolumentele sînt: În bani gata 600 fl. v. a., care se solvesc în rate lunare; 70 fl. v. a. pentru lemne de foc, din cari are a se încălzi și scoala; cuartir liber cu două încăperi (chilii) și apartinențele recerute și grădina de legumi, și în fine: stolele îndatinate dela înmormântări ș. a. — Doritorii de a ocupa acest post, sînt avertizați a-și adresa concursul conform

prescrișelor stat. org. până în 6/18 Septembrie a. c. către comitetul parochial din Arad, inspectorului cercual: Moise Bocșanu, în Curticiu.

LOTERIE.

Tragerea din 10 August st. n.

Brünn: 43 20 19 56 44.

Economic.

Tergul de rîmători în Steinbruch. În 9 August n. s'a notat: unguresci bătrâni grei — cr. până — cr. unguresci grei, tineri 45.— cr. până 46.— cr., de mijloc 45.1/2 cr. până 46.— cr., ușori 45.1/2 cr. până 46.1/2 cr., marfă țerănească, grea — cr. până — cr., de mijloc 45.— cr. până 46.— cr., ușoară 45.1/2 cr. până 46.1/2 cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 44.— cr. până 44.1/2 cr., transito de mijloc 44.— cr. până 44.1/2 cr., transito ușori 44.— cr. până 44.1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 40% cumpeniți la gară.

Cursul pieței din Sibiu

din 11 August st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.55	vînd.	8.58
Lire turcesci		11.20		11.25
Imperiali		10.20		10.25
Ruble rusesci		1.09		1.10

Bursa de București.

9 August — 4 oare p. m.	Casa	Ultim
Renta rom. per 1875 50/100	—	—
Renta română amort. 50/100	—	—
(Schuldverschreib.)	—	—
Oblig. de Stat. C. F. R. 60/100	—	—
Renta rom. (Rur. conv.) 60/100	—	—
Împrumutul Municipal 50/100	—	—
Scrisuri func. rurale 70/100	—	—
Scrisuri func. rurale 50/100	—	—
Idem urbane 70/100	—	—
Idem 60/100	—	—
Idem 50/100	—	—
Banca Naț. (500 lei vîrs. într.)	1011.—	—
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vîrs.)	233.1/2	234.1/2
Soc. de Asig. Naț. (200 lei vîrs.)	182.—	—
S. cred. mob. r. (250 lei vîrs.)	—	—
Soc. r. de con. (250 lei vîrs.)	103.—	—
Oblig. Casei Pensiuilor	—	—
Agio	14.40	—
Schimb		
Londra 3 luni	25.271/2	—
„ cek	25.421/2	—
Paris 3 luni	99.95	—
„ cek	100.70	—
Berlin 3 luni	124.10	—
„ cek	124.70	—
Viena	2.021/2	—
Agio	14.60	—

Bursa de Budapesta

din 10 August st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 60/100	—
„ „ „ 40/100	100.40
„ „ hârtie „ 50/100	88.35
Împrumutul căilor ferate ung.	150.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.40
Bonuri rurale ung.	104.60
„ „ „ cu cl. de sortare	104.25
„ „ „ bătăne-timișene	104.25
„ „ „ cu cl. de sortare	104.25
„ „ „ transilvane	104.30
„ „ „ croato-slavone	104.75
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.50
Împrumut cu premiu ung.	122.75
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.25
Renta de hârtie austriacă	81.35
„ aur austriacă	82.60
„ aur austriacă	112.65
Losurile austr. din 1860	136.20
Acțiunile băncii austro-ungare	884.—
„ de credit ung.	286.25
„ „ „ austr.	280.90
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.95
Napoleon-d'ori	9.991/2
Mărci 100 imp. germane	61.771/2
Londra 10 Livres sterlingi	126.15

Bursa de Viena

din 10 August st. n. 1887.

Renta de aur ung. 60/100	—
„ „ „ 40/100	100.30
„ „ hârtie „ 50/100	87.40
Împrumutul căilor ferate ung.	150.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.50
Bonuri rurale ung.	104.25
„ „ „ cu cl. de sortare	104.25
„ „ „ bătăne-timișene	104.25
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.25
„ „ „ transilvane	104.50
„ „ „ croato-slavone	—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Împrumut cu premiu ung.	123.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	123.50
Rentă de hârtie austriacă	81.35
„ argint austriacă	83.60
Rentă de aur austriacă	112.50
Losuri austr. din 1860	136.—
Acțiunile băncii austro-ungare	884.—
„ de credit ung.	186.—
„ „ „ austr.	280.70
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.95
Napoleon-d'ori	9.98
Mărci 100 imp. germane	61.75
Londra 10 Livres sterlingi	126.30

Publicațiunile „Cancelariei Negruțiu“

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania.

[467] 16

„Amicul Familiei.“ Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Cursul XI. — Apare în 1 și 15 Ți a luni în numeri câte de 1 1/2—2 1/2 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poesii, novele, romanuri, suveniruri de călătorie ș. a.; — mai departe tractează cestii literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumărațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plățibili și în timbre postale.

„Preotul român.“ Revistă bisericească, scolastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare câte de 2 1/4—3 1/4 coale; și publică articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestia mulțime de predice pe Dumineci, sîrbători și diverse ocațiuni, — mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plățibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Poterea amorului. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novelă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fântăna dorului. Novelă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novelă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé membru al academiei franceze. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șiușuțiu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiunii din Fiume prin Vincențiu Nicora prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii, de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și vioarele, poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puile de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Apologie. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, învederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românesce în vorbire și scriere învederită și aprețiată de Dr. Grigoriu Silași. (Op complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și

amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chemie pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de școală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Imprimăria „Aurora.“ 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. Devisa acestui op e: „Tot ce putem arăta, să arătam pruncilor!“ și în literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele scoalelor noastre în măsura în care este acesta! pentru aceea îl și recomandăm sprijinirii publicului român mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vas. Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.

Manual de gramatica limbei române pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manualul acesta este aprobat prin înaltul minister de culte

și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii scolari de ambe sexe. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii scolari de ambe sexe. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 exemplare costau 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Visul Prea Săntei Vergure Maria a Născătoare de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot acolo se cumpără ACȚIILE TUTUROR institutelor de credit și economii și se schimbă cupoanele aceloră cu trei luni înainte de scadența lor.